

Rastplatser- och det som sker där

Varför skriver man ett examensarbete i arkitektur om rastplatser? Platser de flesta personer främst förknippar med bilar och toaletter. De syns inte i arkitekturtidningar och vinner definitivt inga arkitekturpris. Det är en bortglömd plats. Kanske till och med en tråkig plats. Men är det verkligen så enkelt? Det är sant att det inte finns något överflöd av artiklar om svenska rastplatser i arkitekturtidningar och särskilt glamorösa är de inte heller. Men svenska rastplatser är definitivt inte enbart toaletter och bilar. Rastplatser är trots sin generella karaktär, unika mikrokosmos utplacerade i det svenska landskapet. De är platser där sociala strukturer synliggörs och förstärks. De är arbetsplatser och brottsplatser. En plats att skapa tillfälliga relationer eller en plats att undvika att möta främlingar. En plats för hopp och en plats för misär. Det är en plats för vårt kollektiva minne.

I detta examensarbete återger jag mina personliga upplevelser från olika svenska rastplatser och reflekterar kring vad det är jag möter och vad det är som skapar dessa situationer. Mina upplevelser är inte unika. Tvärt om, de är upplevelser som jag delar med många andra. Jag har därför valt att illustrera texten med bilder från Instagram, inlägg från facebook och tweets från Twitter. Genom dessa medier får vi chansen att ta del av andra personers upplevelser av svenska rastplatser och det som sker där. Dessa upplevelser stammar från den plats och byggda miljö de mött när de besökt en rastplats. För att tydliggöra hur det materiella skapar möjligheter för olika bruk och upplevelser, använder jag territorialitets begreppet. Mitt måla att lyfta på den bedrägliga slöjan av anspråkslöshet som döljer den komplexitet som präglar rastplatser.